

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 95/2564

ย่อ / หลักกฎหมาย

แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่เพิกถอนโฉนดที่ดินทั้งสามแปลง กับให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ออกโฉนดที่ดินและเพิกถอนโฉนดที่ดินทั้งสามแปลงในส่วนที่ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) (ต่อมาเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินสองแปลง) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินมีโฉนดของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิทางศาลก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งศาลมีคำสั่งเรียกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๗ ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินในโฉนดที่ดินทั้งสามแปลงข้างต้นเข้ามาในคดี จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๗ ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของฝ่ายใด ย่อมกระทบสิทธิในทางทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย จึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำวินิจฉัยที่ 95/2564 ศาลปกครองกลางศาลผู้ส่งความเห็นศาลจังหวัดสิงห์บุรีศาลผู้รับความเห็นนางสาว

คำพิพากษา

ข.ผู้ฟ้องคดีกรมที่ดิน กับพวกรวม 2 คนผู้ถูกฟ้องคดี พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542 พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.2539 ป.พ.พ. ป.ที่ดิน แม้คดีนี้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นเอกชน ยื่นฟ้องกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยมีคำขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ไม่เพิกถอนโฉนดที่ดินทั้งสามแปลง กับให้เพิกถอนคำสั่งที่ให้ออกโฉนดที่ดินและเพิกถอนโฉนดที่ดินทั้งสามแปลงในส่วนที่ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นการฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง แต่เหตุแห่งการขอให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาท แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓) (ต่อมาเปลี่ยนเป็นโฉนดที่ดินสองแปลง) โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทับที่ดินมีโฉนดของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น เมื่อพิจารณาความมุ่งหมายของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิทางศาลก็เพื่อให้ศาลมีคำพิพากษารับรองคุ้มครองสิทธิในที่ดินของผู้ฟ้องคดี อีกทั้งศาลมีคำสั่งเรียกผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๗ ซึ่งเป็นผู้มีชื่อเป็นเจ้าของที่ดินในโฉนดที่ดินทั้งสามแปลงข้างต้นเข้ามาในคดี จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของผู้ฟ้องคดีหรือเป็นที่ดิน

ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ถึงที่ ๗ ซึ่งไม่ว่าศาลจะวินิจฉัยว่าที่ดินพิพาทเป็นของฝ่ายใด ย่อมกระทบสิทธิในทางทรัพย์สินของเอกชนทั้งสองฝ่าย จึงเป็นข้อพิพาทระหว่างเอกชนกับเอกชนด้วยกัน โดยต่างฝ่ายต่างต้องพิสูจน์การได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินเป็นสำคัญ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/95/2564>